

Consultatieverslag van de regulatoren met betrekking tot de consultatie van het ontwerpadvies noodleveranciersregeling

Deze nota handelt over de publieke consultatie van het ontwerpadvies van een noodleveranciersregeling. Deze consultatie werd door de drie gewestelijke regulatoren CWaPE, Brugel en VREG, samen gevoerd. De CREG maakt deel uit van de FORBEG Werkgroep Noodleveranciersregeling en volgt dit proces van nabij op.

CONSULTATIETERMIJN

30 januari – 1 april

REACTIES

FEBEG (Federatie van de Belgische Elektriciteits- en Gasbedrijven)
Synergrid (federatie van de netbeheerders elektriciteit en aardgas in België)
Fluvius (werkmaatschappij van de distributienetbeheerders in Vlaanderen)
European Commodities (Balance responsible party)
FEBELIEC (Federation of Belgian Industrial Energy Consumers)
Inforgazelec (non-profit dienst voor informatieverlening en consumentenbescherming in Brussel)

MEER INFORMATIE?

Brugel
CREG
CWAPE
VREG – Wim Somers – netbeheer@vreg.be

Inhoudsopgave

1	Inleiding	4
2	Thematische reacties	4
2.1	Opvolging leveranciers	4
2.2	Afbouw van de portefeuille.....	4
2.3	Klantengroepen die deelnemen aan de noodleveranciersregeling.....	5
2.4	Afsluitingen	5
2.5	Gesloten distributienetten	6
2.6	Faillissement	6
2.7	Omvang van de noodlijdende leverancier	6
2.8	Plots in gebreke blijven	7
2.9	Marktprocessen	7
2.10	Selectie van de noodleverancier	7
2.11	Tarieven, kosten en vergoedingen.....	8
2.12	Prosumenten.....	8
2.13	Compteur à budget.....	8
2.14	Communication aux BRPs.....	9
2.15	Gerichte vragen in het kader van de consultatie.....	9
2.15.1	Statuut van de noodleveranciers	9
2.15.2	Lopende switches	9
2.16	Verduidelijkingen.....	9
2.17	Alternatieven	10
3	Conclusie en next-steps	10
3.1	Vlaanderen en Wallonië	10
3.2	Brussel	10
4	Bijlage 1: Bijgesteld voorstel noodleveranciersregeling in hoofdlijnen	11
4.1	Samenvatting	11
4.2	Situatieschets	12

4.3	Basisprincipes	12
4.3.1	Over de scope van de regeling.....	12
4.3.2	Fases en randvoorwaarden per fase	13
4.4	Voorgestelde regeling	13
4.4.1	NLR is verantwoordelijkheid van de distributienetbeheerder	14
4.4.2	De DNB kan verschillende taken uitbesteden.....	14
4.4.3	De DNB kan (eventueel) bepaalde noodoplossingen gebruiken	15
4.4.4	De prijs en de duur van de regeling.....	15
4.4.5	Na de noodleveranciersregeling.....	15

1 Inleiding

Het ontwerpadvies dat ter consultatie lag, kan u vinden via <https://www.vreg.be/sites/default/files/document/cons-2020-02.pdf>. Een aantal van de reacties waren zeer uitgebreid, en de individuele reacties werden met de betrokken partijen in een aantal gevallen bilateraal afgestemd. Hieronder trachten we per thema van de reacties een algemene visie vanuit de regulatoren weer te geven. We merken op dat de drie gewestelijke regulatoren een verschillende aanpak voor het vervolg distilleren uit de reacties. De positie van Brugel wordt samengevat in deel 3.2, terwijl CWAPE en VREG in deel 3.1 vooruitblikken naar het geleidelijk omzetten van een consensusvoorstel.

2 Thematische reacties

2.1 Opvolging leveranciers

Febeliec en Fluvius reageerden concreet op de stelling in het ontwerpadvies dat de gewestelijke regulatoren hun opvolging van de leveranciers wensten te versterken. De regulatoren blijven echter bij het standpunt dat dit buiten de strikte scope van de noodleveranciersregeling valt. Een discussie over de manier van opvolging van de leveranciers mag niet het stelsel van de noodleveranciersregeling blokkeren. Anderzijds zullen de regulatoren hun opvolging van de leveranciers blijven aanscherpen.

In dit kader merkte European Commodities op dat zij als BRP niet op eigen initiatief hun verantwoordelijkheid kunnen stopzetten t.a.v. een toegangshouder. Er worden echter initiatieven genomen buiten de noodleveranciersregeling om hiermee om te gaan. Zo bevat het TRDE in Vlaanderen een passage over precies deze kwestie¹.

2.2 Afbouw van de portefeuille

Verschillende stakeholders reageerden op het voorstel om bij een voorbereid in gebreke blijven de portefeuille te proberen afbouwen door klanten te laten switchen.

Een aantal partijen suggereerden om eerder te focussen op de verkoop van de portefeuille. De regulatoren volgen dat het wenselijk is dat de noodlijdende leverancier zijn portefeuille verkoopt. Zij zullen hier ook op aansturen bij eventuele bemiddeling richting een beslissing om de toegang tot het net te beëindigen. Ook tijdens de periode van afbouw van de portefeuille zal de noodlijdende leverancier (onder hoge druk) zijn portefeuille kunnen verkopen. Deze combinatie

¹ Artikel 4.3.14 van het Technisch Reglement voor de Distributie van Elektriciteit in het Vlaamse Gewest van 20 september 2019

van maatregelen lijkt de aangewezen manier om de noodleveranciersregeling maximaal te beperken.

De regulatoren suggereerden om in deze periode een end-of-contract (EOC) te gebruiken om de overgang te faciliteren. Stakeholders reageerden dat dit de overgang van de klant naar een leverancier van zijn keuze zou verhinderen, en dat dit verder ook moeilijk toepasbaar zouden zijn. De regulatoren zullen verder in overleg treden om te bekijken welke marktprocessen meest geschikt zijn om met de situatie om te gaan.

2.3 Klantengroepen die deelnemen aan de noodleveranciersregeling

FEPEG reageerde uitgebreid op het voorstel van de regulatoren om ook AMR/MMR klanten te betrekken in de regeling. FEPEG stelt herhaaldelijk voor om deze klanten niet te betrekken in de regeling. Vanuit praktisch oogpunt is dit echter niet mogelijk. Immers, wanneer hun leverancier de toegang tot het net verliest, zullen deze klanten elektriciteit en aardgas blijven afnemen. Deze afname zal moeten aangekocht en gefactureerd worden aan deze klanten. Ongeacht de gekozen regeling, zullen deze klanten dus de facto mee betrokken zijn. Andere stakeholders wezen er bovendien nog op dat zelfs indien afsluiting aan de orde zou zijn, dit niet in alle gevallen realistisch zou zijn (SEVESO), en al zeker niet in grote getalen op één moment (zie 2.4).

FEPEG stelt vervolgens dat de noodleverancier in het geval deze klanten betrokken worden de mogelijkheid moet hebben om deze klanten op basis van kredietwaardigheid te weigeren. Opnieuw stelt zich de vraag hoe dit in de praktijk vormgegeven kan worden. De situatie van noodlevering is per definitie een situatie met weinig tijd en hoge druk om een werkbare oplossing te maken. Deze situatie laat geen kredietwaardigheidcheck toe, noch het uitwerken van een alternatief voor de op deze manier uitgesloten klanten.

De regulatoren begrijpen desalniettemin dat AMR/MMR klanten specifieke eigenschappen hebben, waarmee in de regeling rekening gehouden moet worden.

We wijzen er in dit kader nog op dat Inforgazelec de termijn geboden in de consultatie te kort vond. De regulatoren gaan ervan uit dat een termijn van één maand in een noodsituatie zeker voldoende moet zijn om een nieuwe leverancier te kiezen, zeker wanneer dit contract voor een beperkte duur gesloten wordt. Het algemene principe achter dit voorstel is om AMR/MMR klanten te op hun verantwoordelijkheid te wijzen. Zij hebben immers vaak zeer specifieke profielen, die daaraan aangepaste voorwaarden van de leveranciers vereisen.

2.4 Afsluitingen

De distributienetbeheerders wijzen erop dat massale afsluitingen op één dag niet mogelijk zullen zijn. De regulatoren erkennen dat dit praktisch niet mogelijk zal zijn. Het kader van de noodleveranciersregeling kan wel de mogelijkheid tot afsluiting bieden, wat als een reële dreiging kan gelden ten opzichte van de klanten in kwestie. Anderzijds stellen de regulatoren voor een boetetarief te hanteren voor de facturatie van klanten in afwachting van hun afsluiting. Door alle andere in te bouwen stappen zou het volume van klanten die in deze situatie terechtkomen zeer beperkt moeten zijn.

2.5 Gesloten distributienetten

De gewestelijke regulatoren stellen voor om geen regeling te voorzien voor de gesloten distributienetten, waar het geval van een noodleveranciersregeling contractueel kan voorzien worden. Na overleg met FEBELIEC blijkt deze positie in lijn te liggen met de verzuchtingen van deze partijen.

2.6 Faillissement

FEbEG en Inforgazelec gingen verder in op de specifieke situatie van faillissement. Ze vroegen zich ten eerste af hoe de partijen tijdig op de hoogte gebracht zouden worden van een faillissement. Vervolgens vroegen ze zich ook af of het vonnis van faillissement voldoende was om de klanten te evacueren.

De regulatoren willen erop wijzen dat faillissement geen apart geval is in de door hen voorgestelde noodleveranciersregeling. Een faillissement kan een (snel) verlies van toegang tot het net met zich meebrengen. Die beslissing zou eventueel kunnen voortkomen uit een faillissement, maar valt in ieder geval buiten de scope van de regeling zelf. Het verlies van toegang tot het net (waartoe dit faillissement leidt), zal aanleiding geven tot het starten van de noodleveranciersregeling.

2.7 Omvang van de noodlijdende leverancier

In de nota maakten de regulatoren het onderscheid tussen grote, middelgrote en kleine leveranciers voor een verschillende toepassing van de noodleveranciersregeling. Hier kwamen een hele reeks reacties op.

Ten eerste werd door verschillende partijen ook een oplossing gevraagd voor de grote leveranciers. De regulatoren bevestigen dat dit een belangrijke kwestie is, en willen het werk dan ook verder zetten om hiervoor een adequate oplossing te vinden. Een noodleveranciersregeling van deze omvang zal echter hoe dan ook uitzonderlijke maatregelen vergen. De regulatoren achten het onverstandig om de oplossing voor alle andere situaties (die op basis van ervaring uit het verleden vaker kunnen voorkomen) niet al uit te werken in afwachting van een definitief antwoord op deze zeer complexe en zeldzame situaties.

Ten tweede werden ook verschillende vragen gesteld bij de regels die gehanteerd zouden worden om een leverancier als groot of klein te bestempelen. De regulatoren erkennen dat dit onderscheid duidelijker zal gemaakt moeten worden bij de verdere uitwerking van de concrete regels. Er zijn echter twee verschillende opdelingen die relevant zullen blijven:

- Een grens tussen grote leveranciers en de andere leveranciers (om het werken met een gestandaardiseerde oplossing toe te laten). Hierbij zal een bovengrens bepaald moeten worden op basis van het geleverde volume.

- Een grens tussen (zeer) kleine leveranciers en de andere niet-grote leveranciers. Voor bepaalde leveranciers met een portefeuille die (grotendeels) bestaat uit YMR klanten, kan het logischer en kostenefficiënter zijn dat de distributienetbeheerder optreedt als noodleverancier. Deze grens zal afhankelijk zijn van de omvang van de YMR portefeuille, gemeten in volume waar mogelijk, maar het aantal EAN's zou hier een relatief goede benadering kunnen geven (indien volumegegevens niet snel genoeg beschikbaar zijn).

2.8 Plots in gebreke blijven

Een aantal reacties wezen op de mogelijke gevallen die een plots in gebreke blijven met zich mee kunnen brengen. De regulatoren erkennen dat deze situaties zich kunnen voordoen. Er werden in het ontwerpadvies een aantal oplossingen voorgesteld om met die situatie om te gaan. De regulatoren blijven achter deze voorstellen staan. De praktische uitwerking van deze maatregelen zullen moeten onderzocht worden.

2.9 Marktprocessen

FEbEG, Fluvius en Synergrid reageerden op een heel aantal voorstellen met beperkingen van MIG4 of MIG6. De regulatoren nemen akte van deze beperkingen en zullen in samenwerking met de stakeholders zoeken naar tijdelijke oplossingen om daarmee om te gaan. De regulatoren willen zich er echter expliciet niet aan verbinden om enkel oplossingen voor te stellen die binnen het huidige afgesproken kader van MIG4 of MIG6 vallen. Verschillende van de beperkingen, waaronder deze dat de distributienetbeheerder niet kan ingrijpen in het berichtenverkeer, lijken immers te beperkend om een sluitende regeling te garanderen. Een oplossing moet immers in de eerste plaats beantwoorden aan de realiteiten van de markt.

De regulatoren zijn desondanks bereid om rekening te houden met een overgangsperiode waarin enkele beperkingen (ten opzichte van de uiteindelijke procedure) kunnen toegepast worden. De concrete uitwerking zal door de marktpartijen moeten uitgewerkt, en door de regulatoren moeten goedgekeurd worden.

Zoals FEbEG voorstelt lijkt het aannemelijk dat om de processen vlotter te laten verlopen een urgent switch procedure in het leven zal geroepen moeten worden. De regulatoren wijzen er echter ook op dat Europese initiatieven vereisen dat tegen 2026 een switch niet langer dan 24u in beslag mag nemen. Het sneller ontwikkelen van deze functionaliteit zou ook voor de noodleveranciersregeling zijn nut kunnen bewijzen.

2.10 Selectie van de noodleverancier

Er werd uitvoerig gereageerd op de voorstellen van de regulatoren voor de selectie van de noodleverancier.

De distributienetbeheerders verzameld onder Synergrid waren het vooreerst niet eens met de rol die aan hen werd toegekend in de regeling. De regulatoren blijven er echter bij dat de distributienetbeheerders als facilitator van de markt een belangrijke rol hebben in het faciliteren van de markt in deze noodsituaties.

Synergrid wou ook geen rol opnemen in het beleven van klanten in het kader van deze noodsituatie (waar Fluvius dit mogelijk wel zou kunnen). De regulatoren willen deze mogelijkheid echter niet bij voorbaat uitsluiten.

Verder werden verschillende vragen gesteld over de aanbestedingsprocedure die zou moeten leiden tot de selectie van een noodleverancier. Dit kader zal in samenwerking met de betrokken partijen verder uitgewerkt moeten worden. De regulatoren verduidelijken wel alvast, zoals gevraagd, dat de relatie tussen noodleverancier en klant een regulatoire (en dus niet contractuele) relatie zal zijn. De voorwaarden voor levering zullen samen bekeken moeten worden met het kader dat wordt opgesteld voor de openbare aanbesteding.

2.11 Tarieven, kosten en vergoedingen

Verschillende stakeholders stelden vragen bij de kosten gemaakt in deze procedure.

De distributienetbeheerders riepen ten eerste op om de kosten gemaakt aan hun kant volledig vergoed te krijgen via de distributienettarieven. FEBELIEC wilde anderzijds de garantie dat kosten in het kader van deze regeling voor bepaalde klantengroepen niet aan andere klantengroepen zouden worden aangerekend. De regulatoren beslisten autonoom over de behandeling van kosten in de verschillende tariefmethodologieën. Deze beslissingen zullen daarom buiten het kader van dit advies worden gemaakt.

FEBEG vroeg bovendien bepaalde garanties m.b.t. vergoeding en prijzen in het kader van de noodlevering. Eventuele vergoedingen zullen volgens de regulatoren echter deel moeten uitmaken van de aanbesteding die voor de noodleveranciers gebeurt.

Er werd door Synergrid en Fluvius ook op gewezen dat het niet steeds mogelijk zal zijn om meteen de rechthebbenden op de sociale maximumprijs te identificeren. De regulatoren erkennen dat dit niet steeds meteen mogelijk zal zijn, maar willen er wel naar streven om de toepassing van de sociale maximumprijs zo snel mogelijk mogelijk te maken, zodat retroactieve aanpassingen niet meer nodig zijn.

2.12 Prosumenten

Verschillende stakeholders reageerden op het voorstel om voor prosumenten een specifieke oplossing uit te werken. Dit voorstel wordt verder niet weerhouden door de regulatoren. De gewone marktprocessen zullen gebruikt worden.

2.13 Compteur à budget

Het voorstel om in de regelgeving te voorzien dat de betalingen van de distributienetbeheerder richting de noodlijdende leverancier zullen stopgezet worden vanaf de beslissing om het toegangscontract te beëindigen of de vergunning op te heffen werd gesteund door alle respondenten (of toch niet bekritiseerd). Daarom wordt dit voorstel weerhouden.

2.14 Communication aux BRPs

Klant

De regulatoren onthouden uit de reacties dat de verplichting om informatie te verstrekken voor de distributienetbeheerders best onder de vorm van een openbaredienstverplichting wordt geofficialiseerd.

BRPs

De regulatoren onthouden uit de reacties het voorstel dat de communicatie naar de BRPs van de noodlijdende leverancier en van de noodleverancier kritisch zijn om hen het best te wapenen om om te gaan met de situatie.

2.15 Gerichte vragen in het kader van de consultatie

2.15.1 Statuut van de noodleveranciers

De regulatoren vroegen of de noodleveranciers best voor eigen rekening, of in naam en voor rekening van de distributienetbeheerder zouden optreden. Op European Commodities na gaven alle respondenten aan dat de noodleveranciers best voor eigen rekening zouden optreden. De regulatoren zullen daarom op deze piste verder bouwen.

2.15.2 Lopende switches

De regulatoren vroegen wie de verantwoordelijkheid zou moeten dragen om de lopende switches voor een noodleveranciersregeling in een goede baan te leiden. Alle stakeholders gaven aan dat een automatische oplossing hier moeilijk te realiseren is. In ieder geval vinden de regulatoren dat klanten die in aanloop van een NLR al een andere leverancier hadden gekozen, zo veel als mogelijk bij deze leverancier moeten terechtkomen en niet bij de noodleverancier. Uit de reacties blijkt dat de betrokken leveranciers hier een belangrijke rol in te spelen hebben.

2.16 Verduidelijkingen

Rond een aantal thema's werden verduidelijkingen gevraagd. Hieronder worden deze standpunten daarom bevestigd:

- De relatie tussen klant en noodleverancier is reglementair, niet contractueel
- De relatie tussen noodleverancier en klant heeft enkel betrekking op de noodlevering. Enige schade door de stopzetting van de levering van de noodlijdende leverancier kan nooit verhaald worden op de noodleverancier.
- De noodleveranciers zullen aangesteld worden in het kader van een aanbestedingsprocedure.

2.17 Alternatieven

In het kader van de consultatie werden door een aantal stakeholders alternatieve oplossingen voorgesteld die een aanvulling kunnen zijn op de regeling voorgesteld door de regulatoren. De regulatoren noteerden volgende voorstellen:

- Het voorstel om in afwachting van een correcte toewijzing het volume op te nemen in het residu en zo te verspreiden over alle BRP's (met jaargemeten klanten);
- De verplichting om een nood-BRP of reserve-BRP aan te stellen voor alle of een selectie kleinere leveranciers;
- De mogelijkheid om met de BRP van de noodlijdende leverancier een overeenkomst te sluiten;
- Het invoeren van een preventieve BRP switch in aanloop naar de noodleveranciersregeling;

De regulatoren zullen deze oplossingen verder bespreken en mogelijk opnemen als aanvulling van het gekozen kader. De regulatoren denken echter niet dat deze alternatieven afbreuk doen aan de keuzes die gemaakt werden.

3 Conclusie en next-steps

De regulatoren blijven overtuigd van de grote principes vastgelegd in het ontwerpadvies. In de drie gewesten zal echter een verschillende aanpak gehanteerd worden om naar een concrete implementatie te bewegen. Hieronder worden deze verschillende trajecten verder verduidelijkt.

3.1 Vlaanderen en Wallonië

De VREG en de CWAPE zullen een aangepast voorstel van de noodleveranciersregeling voorgesteld in deze consultatie gebruiken als uitgangspunt voor adviezen voor omzetting in de regelgeving. De krachtlijnen van deze oplossing worden samengevat in de nota in bijlage 1.

3.2 Brussel

BRUGEL meent dat de voorafgaande stappen noodzakelijk zijn alvorens over te gaan tot de wijziging van de huidige regeling met betrekking tot de noodleverancier. Zonder de noodzaak van een wetswijziging in twijfel te trekken, is BRUGEL van mening dat een financiële evaluatie van de impact van de oplossing noodzakelijk is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Een dergelijke aanpak wordt gemotiveerd door de specifieke kenmerken van Brussel en de omvang van de rol die momenteel wordt opgenomen door de distributienetbeheerder.

4 Bijlage 1: Bijgesteld voorstel noodleveranciersregeling in hoofdlijnen

4.1 Samenvatting

Algemene regel	Distributienetbeheerder is verantwoordelijk voor de noodlevering
Keuze voor de netbeheerder	<p>Distributienetbeheerder kan zelf noodlevering opnemen</p> <p>Distributienetbeheerder kan taken binnen de noodleveranciersregeling uitbesteden</p> <p>Distributienetbeheerder kan de volledige noodlevering (inclusief facturatie) uitbesteden</p> <p>Regulators zien toe op efficiëntie van de gemaakte keuzes</p>
Uitzondering	<p>In sommige gevallen kan de DNB voor de YMR portefeuille niet alloceren.</p> <p>De regulators/gewestelijke regelgevers kunnen beslissen of en wanneer dit toegelaten is.</p>

4.2 Situatieschets

In 2012 werd een ad-hoc werkgroep binnen FORBEG opgestart om tot een gedragen noodleveranciersregeling te komen. De bedoeling was een advies af te leveren dat tot een gelijkaardige omzetting kon leiden in de drie gewesten. Dit zou in ieder geval het voordeel van de duidelijkheid hebben in een markt die geïntegreerd is.

In 2017 en 2020 werd tot tweemaal toe een publieke consultatie gevoerd over een ontwerpadvies. Het eerste advies ging uit van een pro rata verdeling van alle klanten over de commerciële leveranciers actief in bepaalde segmenten. De uitgebreide negatieve reacties, en ook onze ervaringen met Belpower, Energy People, Anode e.d. deden ons afstappen van deze piste, en gaf vorm aan een nieuw voorstel in 2020 dat uitging van een openbare aanbesteding die moest resulteren in het aanstellen van één of meerdere commerciële noodleveranciers.

Opnieuw bleven er veel vragen open, die ons in de consultatiereacties voorgelegd werden. Bovendien werd de interne discussie opnieuw aangewakkerd en werden de gemaakte keuzes opnieuw in vraag gesteld. De discussie werd opnieuw herleid naar de drie grote pistes die gevolgd kunnen worden om de noodleveranciersregeling vorm te geven, hetzij:

1. De distributienetbeheerder neemt de rol van noodleverancier op zich
2. De klanten van de noodlijdende leverancier worden toegewezen aan commerciële leveranciers (onvrijwillig)
3. De distributienetbeheerder organiseert een openbare aanbesteding om een noodleverancier aan te stellen.

In het vervolg van deze nota beschrijven de regulatoren de conclusie van deze discussies.

4.3 Basisprincipes

Over een aantal basisprincipes bestond eerder al consensus. Deze worden hieronder herhaald, maar niet expliciet besproken.

4.3.1 Over de scope van de regeling

De regeling is beperkt tot het publieke distributienet. De gesloten distributienetten en het plaatselijk vervoernet zijn uitgesloten.

De NLR loopt vanaf het einde van de toegang. Faillissement of opheffing vergunning (als trigger voor het beëindigen van de toegang) worden niet apart besproken.

De NLR eindigt nadat het mandaat van de noodleverancier eindigt. In dat geval worden de normale drop- en afsluitingsprocedures gevolgd (die kunnen verschillen per gewest en klantengroep).

De NLR doet geen uitspraak over de schade voor de klanten door hun noodlijdende leverancier (hoewel die er kan zijn), noch schade bij de noodlijdende leverancier zelf.

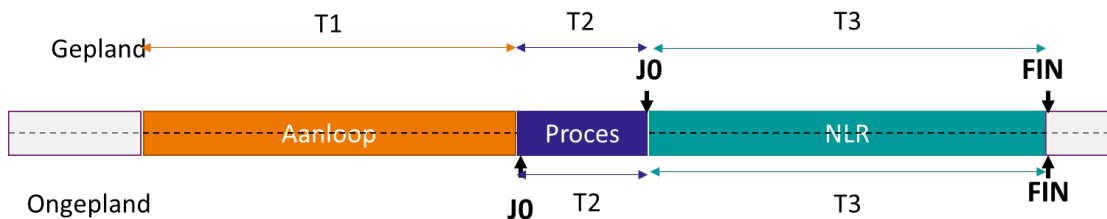
Alle klanten zijn betrokken in de noodleveranciersregeling, al verschilt de mate van dekking en bescherming sterk. Massale afsluitingen zijn niet mogelijk, noch wenselijk. In het geval er toch afgesloten moet worden, bestaat de mogelijkheid dat dit praktisch niet uitvoerbaar is. In dat geval zal een boeteprijs moeten ingesteld worden.

De situaties waarin een BRP in moeilijkheden komt, en hoe die specifieke situatie op distributienet moet worden opgelost, maakt geen deel uit van de scope.

De noodleveranciersregeling die wordt voorgesteld zou rekening kunnen houden met een maximale omvang van de noodlijdende leverancier. De ambitie van dit voorstel moet zijn om in ieder geval 90% van de mogelijke probleemgevallen op te lossen. De regulatoren sluiten niet uit dat er voor de 10% overige gevallen, bijkomende maatregelen zouden kunnen overwogen worden.

4.3.2 Fases en randvoorwaarden per fase

De regulatoren zullen bij de opvolging van de leveringsvergunningen steeds aansturen op een oplossing die een noodleveranciersregeling vermijdt. Dit wil zeggen dat ze bij moeilijkheden de leverancier zullen aansporen zijn klanten te verkopen. Ze zullen in de mate van het mogelijke ook onderling afstemmen.

Indien de problemen niet opgelost geraken, en op korte termijn kunnen zorgen voor problemen, zullen de regulatoren waar mogelijk de vergunning opheffen op een datum in de toekomst. Dit geeft aanleiding tot een aanlooperperiode, waarin klanten worden gewaarschuwd en kunnen vertrekken naar een andere leverancier, en tijdens de welke alle betrokken marktpartijen worden gewaarschuwd en zich kunnen voorbereiden.

Op een bepaald moment zullen de processen moeten starten die de klanten overplaatsen naar een noodleverancier. Die processen zullen ook een bepaalde tijd in beslag nemen. Daarna start de eigenlijke noodlevering, die voor elk type klanten begrensd is in de tijd. Het moet duidelijk zijn dat de normale marktprocessen niet in alle omstandigheden zullen volstaan om met deze situatie om te gaan.

Er bestaat ook een mogelijkheid dat de omstandigheden een voorbereiding onmogelijk maken. In dat geval start de noodleveranciersregeling meteen met het proces. Mogelijk moeten er dan bijkomende maatregelen genomen worden.

4.4 Voorgestelde regeling

4.4.1 NLR is verantwoordelijkheid van de distributienetbeheerder

De noodleveranciersregeling is principieel de verantwoordelijkheid van de distributienetbeheerder. Dit wil zeggen dat het decreet de distributienetbeheerder zal aanduiden als noodleverancier voor alle klanten die getroffen zijn door de noodleveranciersregeling. De distributienetbeheerder is in ieder geval de “chef d’œuvre” voor het in goede banen leiden van de regeling.

Motivatie voor deze aanpak:

- De distributienetbeheerder is marktfacilitator. De uitwerking van de regeling past in zijn takenpakket;
- Een probleem bij één marktpartij mag niet ten laste gelegd worden van andere commerciële partijen;
- Alle klanten worden zonder discriminatie op dezelfde, correcte manier gefactureerd;
- De distributienetbeheerders kunnen de zaken in de marktprocessen juist regelen en dragen zelf de gevolgen van de marktprocessen die ze initiëren. Er is geen (vrijwillige) medewerking van andere spelers vereist;
- De coördinatie van de regeling is beperkt tussen regulator, distributienetbeheerder en evt. de partij waaraan bepaalde zaken worden uitbesteed. Dit is de meest eenvoudige optie;
- De mogelijkheid (maar niet verplichting) om uit te besteden, creëert de mogelijkheid om de meest efficiënte aanpak te zoeken. Lessen uit verschillende regio's kunnen leiden tot een optimalisatie.
- Deze aanpak past binnen het kader vooropgesteld door artikel 27 van de richtlijn 2019/944.

4.4.2 De DNB kan verschillende taken uitbesteden

De distributienetbeheerder is niet uitgerust om verschillende van de taken van de noodleverancier uit te voeren. In het bijzonder zien wij twee taken waarvoor zij waarschijnlijk beroep moeten doen op andere partijen, namelijk:

- De facturatie van klanten
- De sourcing van grote volumes (en de inschatting van de balancerings van de portefeuille)

De distributienetbeheerder zal als overheidsinstantie voor alle uitbestedingen een openbare aanbesteding moeten voeren. Ze kunnen er daarbij voor kiezen om enerzijds zelf de rol van noodleverancier uit te voeren, en achterliggend deze taken uit te besteden. Anderzijds kunnen ze er ook voor kiezen om de volledige rol van noodleverancier uit te besteden aan een derde partij. Bij de volledige aanbesteding van de rol, gaan we ervan uit dat de commerciële noodleverancier optreedt namens de distributienetbeheerder (die verantwoordelijk is voor de noodlevering).

Contractueel kunnen afspraken gemaakt worden over de verdeling van verantwoordelijkheden tussen beide partijen.

De distributienetbeheerder wordt via de tariefregulering door de regulatoren gestimuleerd om de meest efficiënte invulling te geven aan deze verplichting.

4.4.3 De DNB kan (eventueel) bepaalde noodoplossingen gebruiken

In het bijzonder wanneer een leverancier plots in de problemen komt, en er op zeer korte termijn maatregelen nodig zijn, kan het zijn dat het (quasi) onmogelijk wordt om de portefeuille nog correct over te nemen door de DNB. FORBEG overweegt in die gevallen de distributienetbeheerder de mogelijkheid te geven om de portefeuille van de YMR klanten tijdelijk niet te alloceren. Hij zou in dat geval deze beslissing en de gevolgen voor de BRP's snel en duidelijk moeten communiceren naar alle partijen.

Dit heeft als concreet gevolg dat het volledige volume van de YMR klanten in de regeling opgenomen wordt in het residu. Alle BRP's zullen pro rata het volume dat zij in dit segment vertegenwoordigen de sourcing op zich moeten nemen. In het kader van de (eerste) reconciliatie na de noodleveranciersregeling zal blijken dat het volume in de restterm terecht moet komen. Op dat moment zal de distributienetbeheerder de reconciliatieprijs moeten betalen voor dit volume. De distributienetbeheerder kan in zijn rol van noodleverancier echter zijn klanten volledig factureren voor deze periode.

De gewesten bekijken afzonderlijk of en in welke omstandigheden zij de distributienetbeheerder deze mogelijkheid geven om af te wijken van het normale scenario.

4.4.4 De prijs en de duur van de regeling

De prijs die wordt gebruikt voor de noodleveranciersregeling wordt vooraf reglementair vastgelegd. Deze prijs refereert waarschijnlijk naar een wettelijk vastgelegd tarief.

De duur van de regeling is beperkt, en hangt af van de klantengroep.

Indien de distributienetbeheerder bepaalde zaken uitbesteedt, zal hij hiervoor ook moeten betalen. Deze kosten worden echter gedragen door de distributienetbeheerder en (voor zover niet gedekt door de prijs betaald door de klanten) opgenomen in de kosten van de netbeheerder.

4.4.5 Na de noodleveranciersregeling

In principe worden na de periode van noodlevering de normale marktprocedures gevolgd van regularisatie en afsluiting. In sommige gevallen kan het echter praktisch niet mogelijk of niet efficiënt zijn om werkelijk over te gaan tot de afsluiting. De distributienetbeheerder moet hier omzichtig mee omgaan. Indien echter de termijn van noodlevering voorbij is, en de afnemer in afwachting van afsluiting toch verder belevt wordt, mag de prijs voor deze levering gestaag oplopen. Het is niet de bedoeling dat de maatschappij hiervoor kosten draagt.